

Weekblad Oosterhout

3^e katern

Indrukwekkende Aïda

Wie ooit in Egypte was kan zich de massaliteit nóg veel beter voorstellen, maar in de Bussel was het zondag ook al goed. Daar zong het Oosterheidekoor de opera van Verdi vanonder de geluidskoepel een supervolle zaal in, daarbij gesteund door het Tilburgs Begeleidingsorkest en gedragen door de soprano's Esther Linssen en Martine van der Kar, mezzo Ingrid Stijsiger, tenor Marten Smeding, baritonbroers Leo en Bas Geers, basbariton René Steur en bas Peter van Hoesel. Ben van Wanrooij was de dirigent.

Het blijft een schier onmogelijke vraag hoe het mogelijk is dat je met een heleboel Oosterhouters zo'n prachtige productie gerealiseerd krijgt. Natuurlijk, in de collectieven was alles op z'n best. In de iets ielere stukken hoor je elk rammeltje en weet je weer dat je voornamelijk met amateurs te maken hebt. Waar ta had moeten klinken hoorde je taka en de inzetten klopten ook niet altijd, maar imposant blijft het, zeker als je niet behept bent met al die muzikale theorieën. Keihard repeteren is het motto,

en duizend keer herhalen. En je guld bewaren, dat ook. Kennelijk viel er een heleboel op de goeie plek op het goeie moment.

Zeker Esther Linssen mag een compliment mee naar huis nemen. Niet alleen zong ze de rol van Aïda, maar ze speelde hem ook, wist wat ze zong. Het verhaal was niet alleen op de muur te lezen maar ook van haar gezicht en daarin stak ze met kop en schouders boven de anderen uit.

Tja, en wat kun je daar verder nog over zeggen. Dat de geluidskoepel

(foto Piet van Bekhoven)

(een soort grote partytent) wel een verbetering is maar nog steeds wat dof overkomt, zeker vergeleken met de Verrijzeniskerk? Het kan kennelijk

niet anders dus daar zullen we ons bij neer moeten leggen.

Het 30-jarige Oosterheidekoor kan terugzien op een fantastisch hoog-

tepunt. 'Nu zal ik altijd wenen', zong Esther Linssen. In haar spel leek dat ook zo, maar van ons hoeft ze dat bepaald niet.